

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 128 - Phần thưởng xứng đáng cho những người vì Danh Chúa mà từ bỏ mọi sự mình có.

Ma-thi-ơ 19:27-30: Phi-e-rơ bèn thưa rằng: Nầy chúng tôi đã bỏ mọi sự mà theo thầy; vậy thì chúng tôi sẽ được chi? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, đến kỳ muôn vật đổi mới, là khi Con người sẽ ngự trên ngôi vinh hiển của Ngài, thì các người là kẻ đã theo ta, cũng sẽ ngồi trên mười hai ngôi, mà xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên. Hễ ai vì danh ta mà bỏ anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì người ấy sẽ lãnh bội phần hơn, và được hưởng sự sống đời đời. Song có nhiều kẻ ở đầu sẽ nên rốt, và nhiều kẻ ở rốt sẽ nên đầu.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ²⁷Then^{G5119} answered^{G611} Peter^{G4074} and said^{G2036} unto him, Behold^{G2400}, we have forsaken^{G863} all^{G3956}, and followed^{G190} thee; what^{G5101} shall we have^{G1510} therefore^{G686}? ²⁸And Jesus^{G2424} said^{G2036} unto them, Verily^{G281} I say^{G3004} unto you, That ye which^{G3588} have followed^{G190} me, in the regeneration^{G3824} when^{G3752} the Son^{G5207} of man^{G444} shall sit^{G2523} in the throne^{G2362} of his glory^{G1391}, ye also^{G2532} shall sit^{G2523} upon twelve^{G1427} thrones^{G2362}, judging^{G2919} the twelve^{G1427} tribes^{G5443} of Israel^{G2474}. ²⁹And every^{G3956} one that hath forsaken^{G863} houses^{G3614}, or^{G2228} brethren^{G80}, or^{G2228} sisters^{G79}, or^{G2228} father^{G3962}, or^{G2228} mother^{G3384}, or^{G2228} wife^{G1135}, or^{G2228} children^{G5043}, or^{G2228} lands^{G68}, for my name's^{G3686} sake^{G1752}, shall receive^{G2983} an hundredfold^{G1542}, and shall inherit^{G2816} everlasting^{G166} life^{G2222}. ³⁰But many^{G4183} that are first^{G4413} shall be last^{G2078}; and the last^{G2078} shall be first^{G4413}.

Tiếp theo bài trước, các môn đồ của Chúa Jê-sus đã nghe thấy Chúa Jê-sus phán với người trai trẻ giàu có rằng: Nếu người muốn được trọn vẹn, hãy đi bán hết gia tài mà bố thí cho kẻ nghèo nàn, thì người sẽ có của quý ở trên trời; rồi hãy đến mà theo ta, thì Phi-e-rơ liền hỏi Chúa Jê-sus rằng: Nầy chúng tôi đã bỏ mọi sự mà theo thầy; vậy thì chúng tôi sẽ được chi? Chúng ta có thể hiểu câu hỏi của sứ đồ Phi-e-rơ và có thể cũng là điều mà các môn đồ của Chúa Jê-sus cũng đang muốn hỏi Ngài về việc họ sẽ nhận được chi, vì họ đã không thấy Chúa Jê-sus phán gì với họ về việc họ sẽ nhận được gì, còn đối với người trai trẻ giàu có này thì lại được Ngài phán bảo như vậy, trong khi họ đều đã để cha, mẹ, vợ con và cơ nghiệp mình ở đằng sau mà theo Ngài.

Khi Đức Chúa Jê-sus gọi những người được Ngài chọn (theo ý Đức Chúa Cha đã định) làm môn đồ Ngài, thì Chúa Jê-sus cũng đã tỏ cho họ biết lý do, đó là: Ngài sẽ khiến họ được trở nên tay đánh lưới người, tức là được trở nên kẻ hầu việc Ngài.

Theo cách nghĩ của loài người xác thịt thì khi người ta làm việc gì bất kỳ, thì người ta cũng sẽ thu được kết quả của công việc đó, vậy nên khi người ta được Chúa gọi hoặc là những người muốn theo Chúa thì họ cũng luôn nghĩ đến những sự mà họ sẽ nhận được cho cuộc đời mình, nghĩa là cho xác thịt mình, chứ người ta không nghĩ đến những sự mà linh hồn họ sẽ nhận được, vì khi mới tin Chúa thì hầu hết mọi người chưa có sự hiểu biết về sự sống lại của tâm linh và những sự thuộc về Nước Thiên đàng.

Các môn đồ cũng là những người như hết thảy chúng ta ngày nay, đều mang thân thể xác thịt đã nhận được khả năng phân biệt điều thiện và điều ác và hết thảy đều nghĩ đến sự sống của xác thịt mình, vì thế cho nên khi bước theo Chúa, mọi người đều có xu hướng muốn được nhận lãnh những sự thuộc về sự sống của xác thịt mình, là những sự mà người ta liên quan đến cuộc sống, như danh vọng, lợi tức, quyền lực, còn những sự mà người ta không nhìn thấy bao giờ thì chẳng ai nghĩ đến và không ham muốn.

Trước khi chúng ta bước vào sự suy gẫm lý do tại sao Đức Chúa Trời lại cứu chuộc loài người và tại sao Ngài lại sai Con một của Ngài đến thế gian này để kêu gọi chúng ta theo Ngài và khi chúng ta theo Ngài, chúng ta sẽ nhận được gì từ nơi Ngài, chúng ta hãy xem Kinh-thánh chép gì về chúng ta.

Thi-Thiên 40:1-17: Tôi nhịn nhục trông đợi Đức Giê-hô-va, Ngài nghiêng qua nghe tiếng kêu cầu của tôi. Ngài cũng đem tôi lên khỏi hầm gồm ghê, khỏi vũng bùn lầy; Ngài đặt chân tôi trên hòn đá, và làm cho bước tôi vững bền. Ngài để nơi miệng tôi một bài hát mới, tức là sự ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi. Lầm người sẽ thấy điều đó, bất sợ, và nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-va. Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, cChẳng nề vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây theo sự dối trá! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích đẹp hy sinh hoặc của lễ chay: Chúa đã sỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nầy tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp

Chúa ở trong lòng tôi. Trong hội lớn tôi đã truyền tin vui về sự công bình; Kia, tôi chẳng có ngậm miệng lại, bởi Đức Giê-hô-va, Ngài biết điều đó. Tôi chẳng giấu sự công bình Chúa ở nơi lòng tôi; Tôi đã truyền ra sự thành tín và sự cứu rỗi của Chúa; Tôi nào có giấu hội lớn sự nhân từ và sự chân thật của Chúa. Đức Giê-hô-va ôi! đối cùng tôi chớ khép lòng thương xót của Ngài; Nguyên sự nhân từ và sự chân thật của Ngài gìn giữ tôi luôn luôn. Vì vô số tai họa đã vây quanh tôi; Các gian ác tôi đã theo kịp tôi, đến nỗi không thể ngược mắt lên được; Nó nhiều hơn tóc trên đầu tôi, lòng tôi đã thất kinh. Đức Giê-hô-va ôi! xin sẵn lòng giải cứu tôi. Hỡi Đức Giê-hô-va, hãy mau mau giúp đỡ tôi. Phàm kẻ nào tìm giết mạng sống tôi, nguyện chúng nó bị mắc cỡ và hổ thẹn cả; Phàm kẻ nào vui vẻ về sự thiệt hại tôi, nguyện chúng nó phải lui lại và bị sỉ nhục. Các kẻ nói về tôi: Ha, ha! Nguyên chúng nó bị sống sờ vì cơ sự sỉ nhục của chúng nó. Nguyên hết thảy những kẻ tìm cầu Chúa, được vui vẻ và khoái lạc nơi Chúa; Nguyên những người yêu mến sự cứu rỗi của Chúa, hằng nói rằng: Đức Giê-hô-va đáng tôn đại thay? Còn tôi là khốn cùng và thiếu thốn; Dầu vậy, Chúa tưởng đến tôi. Chúa là sự tiếp trợ tôi, và là Đấng giải cứu tôi. Đức Chúa Trời tôi ôi! xin chớ trì hoãn.

Kinh-thánh chép: Trong quyển sách đã có chép về tôi; (câu 7) Quyển sách luật pháp đó là cuốn sách luật pháp mà Môi-se đã chép lại các mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán với người, để truyền dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên, là tuyển dân của Đức Chúa Trời. Cuốn sách đó gồm có năm (5) sách do Môi-se chép xuống, đó là sách Sáng thế ký, Xuất Ê-díp-tô ký, Lê-vi ký, Dân số ký và sách Phục truyền luật lệ ký.

Trong năm sách này, Môi-se đã ghi chép lại hết thảy các mạng lệnh Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã tỏ cho Môi-se biết, để qua Môi-se mà loài người biết Danh Ngài là Đức Giê-hô-va, Đấng Tự hữu, Hằng hữu, Đấng tạo nên muôn vật trong vũ trụ, trong khoảng không trên trời, cách hành tinh, trái đất cùng muôn vật trên trái đất, trong biển, trong nước dưới đất và là Đấng ban sự sống cho muôn vật, trong muôn vật đó có loài người chúng ta, được tạo nên theo ảnh tượng của chính Ngài cùng ý muốn của Ngài, tức là các mạng lệnh cùng các điều răn mà loài người sẽ phải vâng giữ và làm theo, để nhờ quyền phép của luật pháp đó mà loài người được cứu rỗi.

Như vậy, qua năm sách của Môi-se mà loài người chúng ta biết ý muốn của Đức Chúa Trời khi Ngài quyết định tạo nên loài người chúng ta, cùng trách nhiệm của loài người ở trước mặt Đức Chúa Trời, đó là:

Sáng thế ký 1:26-31: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh để dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn và vì cố tội lỗi của A-đam mà sự chết đã vào trong loài người hết thảy và bởi tội lỗi đó mà loài người đánh mất sự vinh hiển, tức là sự sáng thật của Đức Chúa Trời, nên ma quỷ là kẻ thù nghịch Đức Chúa Trời đã tận dụng cơ hội này mà cám dỗ, lừa dối loài người sa vào đủ mọi thứ tội và lìa xa Đức Chúa Trời.

Ma quỷ đã lừa dối loài người, khiến loài người không tin có Đức Chúa Trời, nhưng tin rằng mọi sự tự nhiên mà có, để người ta không tìm kiếm Đức Chúa Trời, nhưng cậy trí khôn của xác thịt mình để lo cho sự sống mình và vì cố đó mà người ta tranh giành mọi sự thuộc về cuộc sống của xác thịt, khiến tội ác đầy dẫy trên đất, chọc giận Đức Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời đã dùng cơn nước lụt để huỷ diệt loài người hung ác, nhưng Đức Chúa Trời đã để lại cho Ngài một gia đình gồm tám người, đó là Nô-ê với vợ cùng ba người con trai và ba người con dâu, để mong có được một dòng dõi công bình, như Nô-ê vậy.

Sáng thế ký 6:8-22: Nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Đức Giê-hô-va. Đây là dòng dõi của Nô-ê. Nô-ê trong đời mình là một người công bình và trọn vẹn, đồng đi cùng Đức Chúa Trời. Nô-ê sanh ba con trai là Sem, Cham và Gia-phết. Thế gian bấy giờ đều bại hoại trước mặt Đức Chúa Trời và đầy dẫy sự hung ác. Nay, Đức Chúa Trời nhìn xem thế gian, thấy điều bại hoại, vì hết thảy xác thịt làm cho đường mình

trên đất phải bại hoại. Đức Chúa Trời bèn phán cùng Nô-ê rằng: Kỳ cuối cùng của mọi xác thịt đã đưa đến trước mặt ta; vì cơ loài người mà đất phải đầy dẫy điều hung hăng; vậy, ta sẽ diệt trừ họ cùng đất. Người hãy đóng một chiếc tàu bằng cây gô-phe, đóng có từng phòng, rồi trét chai bê trong cùng bê ngoài. Vậy, hãy làm theo thế này: Bề dài tàu ba trăm thước, bề ngang năm mươi thước, bề cao ba mươi thước. Trên tàu người sẽ làm một cửa sổ, bề cao một thước, và chừa một cửa bên hông; người sẽ làm một tầng dưới, một tầng giữa và một tầng trên. Còn ta đây, ta sẽ dẫn nước lụt khắp trên mặt đất, đặng diệt tuyệt các xác thịt có sanh khí ở dưới trời; hết thảy vật chi ở trên mặt đất đều sẽ chết hết. Nhưng ta sẽ lập giao ước cùng người, rồi người và vợ, các con và các dâu của người, đều hãy vào tàu. Về các loài sanh vật, người hãy dẫn xuống tàu mỗi loài một cặp, có đực có cái, có trống có mái, hầu cho ở cùng người đặng giữ tròn sự sống; chim tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, côn trùng tùy theo loại, mỗi thứ hai con, sẽ đến cùng người, để người giữ tròn sự sống cho. Lại, người hãy lấy các thứ đồ ăn đem theo, đặng để dành làm lương thực cho người và các loài đó. Nô-ê làm các điều này y như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn.

Nô-ê trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *sự yên nghỉ, sự trông cậy, dựa vào, tin vào*;

Khi Kinh-thánh chép rằng: *“trong cuốn sách có chép về tôi”* thì việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời chọn Nô-ê để tỏ cho người biết điều người phải làm để cứu cả gia đình mình, đó là Nô-ê đóng một con tàu theo chỉ dẫn của Ngài và sau khi con tàu đã được đóng xong thì bấy giờ, Đức Giê-hô-va mạng lệnh cho Nô-ê cùng cả nhà người và các loài thú mà Đức Giê-hô-va khiến chúng cũng vào tàu cùng với Nô-ê, rồi Ngài mới khiến mưa xuống trên đất để huỷ diệt loài người hung ác.

Loài người hung ác đã thấy công việc đóng tàu của Nô-ê nhưng người ta không tin vào những sự mà Nô-ê đã nói, vì thế cho nên ngoài gia đình của Nô-ê ra, trong loài người không có ai được cứu khỏi cơn nước lụt đó. Cũng một lẽ đó, rất nhiều người trong thế gian này sẽ bị bỏ lại trên đất này trong ngày Đức Chúa Jêsu Christ đón Hội-thánh của Ngài về thiên đàng, dù Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã cho các tôi tớ của Ngài cảnh báo muôn dân, trong đó có cả những người đã tin Chúa và những người Y-sơ-ra-ên nữa, vì những người đó cứng lòng, không tin Đức Chúa Trời và khinh dể những sự cảnh báo đó.

Ê-sai 30:8-15: *Bây giờ, người hãy đi, chạm lời này trên bảng nhỏ ở trước mặt họ, hãy chép vào sách, để truyền lại đời sau, mãi mãi không cùng. Dân này là bội nghịch, là con cái nói dối, con cái không muốn nghe luật pháp Đức Giê-hô-va; nói với kẻ tiên kiến rằng: Đừng tiên kiến làm chi! nói với kẻ tiên tri rằng: Đừng nói tiên tri về lẽ thật! Hãy nói cho chúng tôi những điều vui thú, hãy lấy những sự huyền hoặc bảo chúng tôi! Hãy lìa khỏi đường, bỏ khỏi lối, cất Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên khỏi mặt chúng tôi! Vậy nên, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: Vì các người khinh bỏ lời này, cậy điều bạo ngược và trái nghịch, mà nương-nhờ những sự ấy, bởi cơ đó, tội các người như tường nề sắp vỡ, lồi ra trên cao, chỉ trong giây phút sẽ thành lình đổ xuống. Ngài sẽ đập bể nó như cái bình thợ gốm bị bể ra, bể ra từng miếng, chẳng tiếc gì; đến nỗi trong những miếng mẻ nó, sẽ chẳng tìm được một mảnh nào để lấy lửa nơi bếp hay là múc nước nơi hồ. Vả, Chúa Giê-hô-va, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, có phán như vậy: Các người sẽ được rồi, là tại trở lại và yên nghỉ; các người sẽ được sức mạnh, là tại yên lặng và trông cậy. Nhưng các người đã không muốn thế!*

Con tàu của Nô-ê là bóng về Hội-thánh của Đức Chúa Jêsu Christ và gia đình của Nô-ê là bóng về những người tin vào Lời của Đức Chúa Trời và làm theo mà được cứu chuộc khỏi cơn thanh nộ của Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 24:32-39: *Hãy nghe lời ví dụ về cây vả, vừa lúc nhành non, lá mới đâm, thì các người biết mùa hạ gần tới. Cũng vậy, khi các người thấy mọi điều ấy, khá biết rằng Con người gần đến, Ngài đang ở trước cửa. Quả thật, ta nói cùng các người, dòng dõi này chẳng qua trước khi điều kia chưa xảy đến. Trời đất sẽ qua, nhưng lời ta nói chẳng bao giờ qua đi. Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả, thiên sứ trên trời hay là Con cũng vậy, song chỉ một mình Cha biết mà thôi. Trong đời Nô-ê thế nào, khi Con người đến cũng thế ấy. Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và người ta không ngờ chi hết cho đến khi nước lụt tới mà đùa đem đi hết thảy, khi Con người đến cũng như vậy.*

Những người tin Đức Chúa Jêsu Christ và noi theo Ngài thì được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là dòng dõi của đức tin và công bình, vậy thì chúng ta hãy xem Áp-ra-ham đã được xưng là công bình ở trước mặt Đức Giê-hô-va như thế nào, vì mọi sự đó được chép trong sách của Môi-se và cũng là chép về chúng ta vậy.

Sáng thế ký 12:1-5: *Vả, Đức Giê-hô-va có phán cùng Áp-ram rằng: Người hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha người, mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; ta sẽ ban*

phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước. Rồi Áp-ram đi, theo như lời Đức Giê-hô-va đã phán dạy; Lót đồng đi với người. Khi Áp-ram ra khỏi Cha-ran, tuổi người được bảy mươi lăm. Áp-ram dẫn Sa-rai, vợ mình, Lót, cháu mình, cả gia tài đã thu góp, và các đầy tớ đã được tại Cha-ran, từ đó ra, để đi đến xứ Ca-na-an; rồi, chúng đều đến xứ Ca-na-an.

Đức Giê-hô-va đã gọi Áp-ram (Áp-ra-ham) ra khỏi vòng bà con mình, tức là những người trong dòng họ và gia đình của Áp-ram, để đi đến một nơi mà Đức Giê-hô-va đã không cho Áp-ram biết là ở đâu, hoàn cảnh sống và môi trường sống ở nơi đó ra sao và dù Đức Giê-hô-va đã không tỏ cho Áp-ram biết những sự đó, Áp-ram vẫn bước theo tiếng gọi của Đức Giê-hô-va. Áp-ram là người đầu tiên trong loài người đã từ bỏ mọi sự thuộc về mối quan hệ trong dòng họ mình và xứ mình, để bước theo tiếng phán của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Khi Áp-ram (Áp-ra-ham) đi đến xứ Ca-na-an thì bấy giờ, Đức Giê-hô-va đã hiện ra với Áp-ram và phán với người về nơi Ngài đã quyết định ban cho người và cũng là mục đích mà Áp-ram phải đến.

Sáng thế ký 12:7-8: Đức Giê-hô-va hiện ra cùng Áp-ram mà phán rằng: Ta sẽ ban cho dòng dõi người đất này! Rồi tại đó Áp-ram lập một bàn thờ cho Đức Giê-hô-va, là Đấng đã hiện đến cùng người. Từ đó, người đi qua núi ở về phía đông Bê-tên, rồi đóng trại; phía tây có Bê-tên, phía đông có A-hi. Đoạn, người lập tại đó một bàn thờ cho Đức Giê-hô-va và cầu khẩn danh Ngài.

Quê hương của Áp-ram là **A-ram** (cũng gọi là Mê-sô-bô-ta-mi). A-ram trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *Cao nguyên, xứ sở của những dòng sông* (Ê-phơ-rát cùng các nhánh chảy qua đất của các dân như Siria, I-ran, I-raq, Thổ-nhĩ-kỳ, Kuwait), *địa vị cao, sự kiêu hãnh, đồn lũy, nơi ẩn náu cuối cùng*,

Ca-na-an trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ כְּנַעַן-Kanaan, số 3667, ra từ chữ כָּנָן- kana, số 3665 có nghĩa là: *Vùng đất thấp, trở nên khiêm nhường, chịu khuất phục, làm cho thấp hèn, quy phục*;

Vùng đất và địa danh mang ý nghĩa thuộc linh hay có thể nói là mỗi vùng đất có những thế lực thần linh cai trị và tên của vùng đất mang ý nghĩa của thế lực đó. Khi còn nhỏ, cả Áp-ra-ham và Sa-ra được tổ phụ mình đặt tên theo ý nghĩa của sự kiêu hãnh, kiêu ngạo. Áp-ra-ham khi còn ở quê hương mình, được gọi là Áp-ram, có nghĩa là *Cha cao quý*. Còn vợ của Áp-ram tên gọi là Sa-rai, Sa-rai trong tiếng Hê-bơ-rơ là *Nữ vương, công chúa, người cai trị, người lãnh đạo, quyền cao nhất*;

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã gọi Áp-ram ra khỏi quê hương mình, nghĩa là ra khỏi nơi khiến người có tư tưởng mang danh vọng cao quý, quyền lực, sự tôn trọng hư không. Áp-ram và Sa-rai đã không có con cho đến khi người ra khỏi xứ A-ram đó để đến nơi mà Đức Giê-hô-va đã sửa soạn cho.

Chúng ta có thể thấy được mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời gọi Áp-ram ra khỏi quê hương, là nơi người đã sanh ra, để đi đến một nơi mà tại đó, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ sanh người lại cho Ngài.

Sáng thế ký 17:1-16: Khi Áp-ram được chín mươi chín tuổi, thì Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy đi ở trước mặt ta làm một người trọn vẹn. Ta sẽ lập giao ước cùng người, làm cho dòng dõi người thêm nhiều quá bội. Áp-ram bèn sấp mình xuống đất; Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Này, phần ta đây, ta đã lập giao ước cùng người; vậy người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc. Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ. Đoạn, Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: Phần người cùng dòng dõi người, từ đời nọ sang đời kia, sẽ giữ sự giao ước của ta. Mỗi người nam trong vòng các người phải chịu phép cắt bì; ấy là giao ước mà các người phải giữ, tức giao ước lập giữa ta và các người, cùng dòng dõi sau người. Các người phải chịu cắt bì; phép đó sẽ là dấu hiệu của sự giao ước giữa ta cùng các người. Trải qua các đời, mỗi người nam trong vòng các người, hoặc sanh đẻ tại nhà, hoặc đem tiền ra mua nơi người ngoại bang, chẳng thuộc về dòng giống người, hễ lên được tám ngày rồi, đều phải chịu phép cắt bì. Chớ khá bỏ làm phép cắt bì cho ai sanh tại trong nhà người, hay đem tiền ra mua về; sự giao ước của ta sẽ lập đời đời trong xác thịt của các người vậy. Một người nam nào không chịu phép cắt bì nơi xác thịt mình, sẽ bị truất ra khỏi ngoài dân sự mình; người đó là kẻ bội lời giao ước ta. Đức

Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: còn Sa-rai, vợ người, chỗ gọi là Sa-rai nữa; nhưng Sa-ra là tên người đó. Ta sẽ ban phước cho nàng, lại do nơi nàng ta sẽ cho người một con trai, Ta sẽ ban phước cho nàng, nàng sẽ làm mẹ các dân tộc; những vua của các dân tộc sẽ do nơi nàng mà ra.

Điểm lại công việc mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã làm cho Áp-ram, đó là Ngài kêu gọi Áp-ram ra khỏi quê hương mình, là A-ram, tức là nơi người ta xây dựng cơ nghiệp cho xác thịt mình và lấy cơ nghiệp đó làm nơi trồng cấy cho xác thịt mình, để Áp-ram, khi đã nghe theo tiếng của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời mà noi theo, thì Áp-ram đã đến xứ Ca-na-an và tại đây, Áp-ram được Đức Giê-hô-va thay đổi uy quyền, bốn tánh và sự tôn trọng, đó là Đức Giê-hô-va đổi tên cho Áp-ram (*cha cao quý*) thành Áp-ra-ham (*Cha của nhiều dân tộc*) còn Sa-rai (*Nữ vương, công chúa, người cai trị, người lãnh đạo, quyền cao nhất*) được đổi tên thành Sa-ra, nghĩa là *người đàn bà quý phái, bà giáo, cô giáo, bà chủ nhà*;

Tại thời điểm này, khi Áp-ra-ham được chín mươi chín tuổi, Đức Giê-hô-va đã ban phước cho người và cho Sa-ra, vợ Áp-ra-ham: **Ta sẽ ban phước cho nàng, lại do nơi nàng ta sẽ cho người một con trai, Ta sẽ ban phước cho nàng, nàng sẽ làm mẹ các dân tộc; những vua của các dân tộc sẽ do nơi nàng mà ra.**

Đúng một năm sau sự ban phước này, là khi Áp-ra-ham đã một trăm tuổi (*hai lần con số mười, trách nhiệm với trách nhiệm*) Áp-ra-ham sanh được Y-sác, y như lời Đức Giê-hô-va đã ban phước cho:

Sáng thế ký 17:19 & 21: **Đức Chúa Trời bèn phán rằng: Thật vậy, Sa-ra vợ người, sẽ sanh một con trai, rồi người đặt tên là Y-sác. Ta sẽ lập giao ước cùng nó, để làm giao ước đời đời cho dòng dõi của nó... Nhưng ta sẽ lập giao ước ta cùng Y-sác, độ khoảng nầy năm tới Sa-ra phải sanh cho người.**

Y-sác là con một của Áp-ra-ham, mang ý nghĩa của sự kế tự lời Giao-ước của Đức Giê-hô-va.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tiếp tục làm thành giao ước mà Ngài đã lập với Áp-ra-ham.

Đức Giê-hô-va đã dùng Môi-se để dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên, đời thứ tư của Áp-ra-ham, ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ và dân Y-sơ-ra-ên cũng được Đức Giê-hô-va dắt dẫn vào trong xứ Ca-na-an, là xứ mà Đức Giê-hô-va đã hứa ban cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi của người.

Ê-díp-tô trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ **מִצְרַיִם**-Mitsrayim, số 4714 có nghĩa là: *Nơi bị vây hãm, bị bao vây, bị hạn chế, nơi phòng thủ*;

Ê-díp-tô là bóng về thế gian này, còn **Pha-ra-ôn**, vua Ê-díp-tô (*không phải tên riêng của vua*) có nghĩa là *“nhà lớn, quán trọ lớn, chuồng lớn, rạo hất lớn”*, mang ý nghĩa về một nơi ở, nơi sinh hoạt, nơi có thể tập trung rất nhiều người và đó là bóng về trần gian tăm tối, nơi ở tạm thời của loài người trên trái đất này.

Dù người ta sống ở đâu trên thế gian này, nếu người đó không thuộc về Đức Chúa Trời, thì người đó đang là kẻ lữ hành trên đất này và những sự mà người ta nhìn thấy, người ta học theo và làm theo đó cũng giống như người ta đang đi trên một con đường của trần gian cho đến khi qua đời và người ta đã định nghĩa cho sự sống của xác thịt loài người giống như một con đường sanh ra để rồi chết đi vậy, như Kinh-thánh có chép:

Châm ngôn 14:12-13: **Có một con đường coi dường chánh đáng cho loài người; Nhưng đến cuối cùng nó thành ra nẻo sự chết. Dầu trong lúc cười cợt lòng vẫn buồn thảm; Và cuối cùng sự vui, ấy là điều sâu nào.**

Ma-thi-ơ 19:27: **Phi-e-rơ bèn thưa rằng: Nầy chúng tôi đã bỏ mọi sự mà theo thầy; vậy thì chúng tôi sẽ được chi?**

Có thể Phi-e-rơ đã không nhớ đến các tổ phụ mình là Áp-ra-ham và Y-sơ-ra-ên, khi họ đã từ bỏ quê hương, xứ sở mình để đi theo tiếng gọi của Đức Giê-hô-va, thì Áp-ra-ham đã nhận được gì từ sự vâng theo lời Chúa và khi dân Y-sơ-ra-ên nghe theo tiếng gọi của Đức Giê-hô-va (qua Môi-se) mà rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ, họ đã nhận được gì từ Đức Giê-hô-va? Dù hết thấy những người Y-sơ-ra-ên ra từ xứ Ê-díp-tô đều đã ngã chết nơi đồng vắng (*ngoại trừ Giô-suê và Ca-lép, là hai người trung tín và cả gia đình mình*), nhưng dòng dõi của dân Y-sơ-ra-ên đã nhận được xứ Ca-na-an, y như Giao-ước mà Đức Giê-hô-va đã lập với Áp-ra-ham.

Đức Chúa Jêsus biết các môn đồ của Ngài và Phi-e-rơ chưa thật sự hiểu được ý nghĩa của những sự mà Ngài giảng dạy, vì bấy giờ, giá cứu chuộc tâm linh họ vẫn chưa hoàn thành, tâm linh họ chưa được tái sanh, nhưng Ngài biết rằng, khi giá cứu chuộc họ đã hoàn thành qua chức vụ của Ngài và Thần Lẽ thật đã được ban cho họ, thì họ sẽ hiểu được ý nghĩa của các Lời mà Ngài đã giảng, vì thế cho nên Ngài đã phán với Phi-e-rơ (và với các môn đồ của Ngài) rằng: **Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đến kỳ muôn vật đổi mới, là khi Con người sẽ ngự trên ngai vinh hiển của Ngài, thì các ngươi là kẻ đã theo ta, cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai, mà xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.** (Ma-thi-ơ 19:28)

Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài và những người sẽ theo Ngài về một kỳ, phần thưởng của Nước Đức Chúa Trời sẽ được ban cho những người đó và kỳ đó được Chúa Jêsus gọi là kỳ muôn vật đổi mới.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ²⁸And Jesus^{G2424} said^{G2036} unto them, Verily^{G281} I say^{G3004} unto you, That ye which^{G3588} have followed^{G190} me, in the regeneration^{G3824} when^{G3752} the Son^{G5207} of man^{G444} shall sit^{G2523} in the throne^{G2362} of his glory^{G1391}, ye also^{G2532} shall sit^{G2523} upon twelve^{G1427} thrones^{G2362}, judging^{G2919} the twelve^{G1427} tribes^{G5443} of Israel^{G2474}.

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **kỳ muôn vật đổi mới**, đó là chữ **in the regeneration**^{G3824} trong bản Kinh-Thánh King James version, đó là chữ **παλιγγενεσία**- **paliggnesia**, số 3824 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **trong kỳ hoán cải, kỳ làm mới lại, kỳ làm sống lại, sanh lại; kỳ khôi phục lại, kỳ xây dựng lại như lúc ban đầu;**

Chúa Jêsus đã phán về thời kỳ này, đó là: **khi Con người sẽ ngự trên ngôi vinh hiển của Ngài,**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: when^{G3752} the Son^{G5207} of man^{G444} shall sit^{G2523} in the throne^{G2362} of his glory^{G1391},

Lời Chúa Jêsus đã phán đó không phải là kỳ Ngài trở lại để đón Hội-thánh của Ngài về thiên đàng, nhưng là khi Ngài đã sống lại, đắc thắng sự chết và Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha và được ngồi bên hữu Đức Chúa Cha toàn năng, như Lời Chúa có chép: **Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thấy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thấy đều xưng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.** (Phi-líp 2:5-11)

Khải huyền 3:19-22: Phàm những kẻ ta yêu thì ta quả trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta. Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngôi ta, như chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngôi Ngài. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Khi Chúa Jêsus phán với các môn đồ của Ngài rằng: **các người là kẻ đã theo ta, cũng sẽ ngồi trên mười hai ngôi, mà xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên**, điều đó không phải là chờ cho đến khi Hội-thánh đã được cất về thiên đàng rồi, thì những người theo Ngài mới được hưởng quyền phép này, nhưng là ngay khi Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật được ban xuống cho Hội-thánh của Ngài và những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ đã được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh-Linh để thi hành công việc mà Ngài đã giao phó cho, là rao giảng Tin-Lành cho muôn dân, làm chứng về sự chết cùng sự sống lại của Ngài cho tới khi Ngài trở lại để đón Hội-thánh của Ngài về thiên đàng, thì chính những người theo Ngài, tức là những người xứng đáng cho được Lời Chúa phán hứa đây, sẽ được hưởng quyền phép đó.

Chữ **xét đoán** được chép trong Ma-thi-ơ 28:19 đó là chữ **κρίνω**- **krino**, số 2919 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **phân biệt, nhận biết, giải quyết, dùng thử, ra lệnh, phân xử, kiện theo luật pháp, ban hành luật, quyết định, phán xét, chất vấn, tuyên án.**

Chữ **chi phái** chép trong câu 28 này, đó là chữ **φυλή**- **phule**, số 5443 ra từ chữ **φύω**-**phuo**, số 5453 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **chồi, nhánh, dòng giống, để sanh sản bông trái, để kết quả, để phát triển, làm tăng lên, lớn lên, trưởng thành, để giúp đỡ, để ủng hộ.**

Dân Y-sơ-ra-ên là bóng về một dân đã được Đức Chúa Trời tạo nên giống như ảnh tượng của Ngài (**theo ý nghĩa của chữ Y-sơ-ra-ên trong tiếng Hê-bơ-rơ**). Mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên giống như một cây có mười hai nhánh vậy mà mỗi nhánh được ban cho một chức năng riêng, như mỗi trái có mùi vị riêng vậy.

Một người Y-sơ-ra-ên thật (**thuộc linh**) là người có đủ những sự mà Đức Chúa Trời đã ban cho (trang bị cho) như một thân thể có đủ các cơ quan để sống, hoạt động và phát triển, để hầu việc Ngài vậy. Khi Đức Chúa Trời gọi Gia-cốp trở về quê hương mình, Gia-cốp đã có được mười một người con trai và các con trai của Gia-cốp đều có một tên gọi riêng và mỗi một danh xưng của họ đều mang ý nghĩa về chức năng cần phải

có cho một thân thể trọn vẹn như mắt để nhìn, tai để nghe, tay để làm việc, chân để di chuyển, bộ não để suy nghĩ và ra quyết định, miệng để nói, bộ máy tiêu hoá để tiếp nhận và cung cấp dinh dưỡng cho cả thân thể, cơ quan bài tiết để thải độc... vậy.

Khi Gia-cốp phải đối diện với Ê-sau, là anh của mình (*là bóng về người tin Chúa phải đối diện với chính bản ngã xác thịt mình*), Gia-cốp phải vượt qua rạch Gia-bốc.

Sáng thế ký 32:22-30: Ban đêm, người thức dậy, dẫn hai vợ, hai tên đòi và mười một đứa con mình đi qua rạch Gia-bốc. Người đem họ qua rạch, và hết thảy của cải mình qua nữa. Vả, một mình Gia-cốp ở lại; thì có một người vật lộn với mình đến rạng đông. Khi người đó thấy mình không thắng nổi, bèn đánh vào xương hông Gia-cốp; xương hông liền trật trong khi vật lộn. Người đó bèn nói: Trời đã rạng đông rồi; thôi để cho ta đi; nhưng Gia-cốp đáp rằng: Tôi chẳng cho người đi đâu, nếu người không ban phước cho tôi. Người đó hỏi: Tên người là chi? Đáp rằng: Tên tôi là Gia-cốp. Người lại nói: Tên người sẽ chẳng làm Gia-cốp nữa, nhưng tên là Y-sơ-ra-ên, vì người đã có vật lộn cùng Đức Chúa Trời và người ta; người đều được thắng. Gia-cốp hỏi: Xin cho tôi biết tên người. Đáp rằng: Làm sao người hỏi tên ta? Rồi người nầy ban phước cho Gia-cốp tại đó. Gia-cốp đặt tên chỗ đó là Phê-ni-ên, và nói rằng: Tôi đã thấy Đức Chúa Trời đối mặt cùng tôi và linh hồn tôi được giải cứu.

Gia-cốp đã cho các tôi tớ mình đem của cải mình đi trước gia đình mình, sau khi các tôi tớ của Gia-cốp đã mang của cải đi rồi, thì Gia-cốp đem hai người vợ là Lê-a và Ra-chên cùng với Xinh-ba và Bi-la theo cùng mười một con trai của mình sang bên kia rạch Gia-bốc, rồi đêm đó Gia-cốp ở lại một mình, không có ai trong gia đình của người ở cùng.

Gia-bốc trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ יַבֹּק - Yabboq, số 2999 có nghĩa là: *đốc đổ hết ra, làm cho chảy tràn ra, làm cho trống rỗng, căng trải ra, sự truyền bá, bày tỏ ra, làm cho sanh ra nhiều trái;*

Phê-ni-ên trong tiếng Hê-bơ-rơ đó là chữ פְּנִיֶּאֱל - Penuw'el, số 6439, có nghĩa là: *Đối diện với Đức Chúa Trời.*

Dù một người tin Chúa được trang bị các ân tứ thuộc linh, tức là những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, thì người ấy vẫn chưa thật sự được hưởng danh hiệu Y-sơ-ra-ên thật ở trước mặt Đức Chúa Trời, mà người đó cần phải vượt qua một điều kiện mà không phải người tin Chúa nào cũng nhận biết được và làm được (*nếu người đó không nhận biết được lẽ thật của nguyên tắc này*), đó là người đó phải (**Phê-ni-ên**) đối diện với Đức Chúa Trời và người ấy phải (**Gia-bốc**) đốc đổ tấm lòng mình (trải ra) ở trước mặt Đức Chúa Trời về việc bản ngã của xác thịt mình. Nếu bản ngã xác thịt của người ấy vẫn còn cai trị, vẫn còn thống trị cuộc đời người ấy, thì các ân tứ thuộc linh cùng những sự ban cho của Đức Thánh-Linh trên cuộc đời của người ấy sẽ không thể giúp cho người ấy thắng được bản ngã của xác thịt mình, nhưng sự sở hữu các ân tứ đó có thể sẽ khiến cho người ấy sa ngã bởi chính sự kiêu hãnh về những sự mà người ấy đã nhận được từ nơi Chúa.

Sáng thế ký 32:1-12: Gia-cốp cứ đi đường, có thiên sứ Đức Chúa Trời gặp người. Khi Gia-cốp thấy các vị nầy, nói rằng: Ấy là trại quân của Đức Chúa Trời! Nên người đặt tên chỗ đó là Ma-ha-na-im. Gia-cốp sai sứ giả đến trước cùng Ê-sau, anh mình, ở trong xứ Sê-i-rơ thuộc về địa-phận Ê-dôm; người bèn dặn rằng: Các người hãy thưa cùng Ê-sau, chúa ta như vậy: Gia-cốp, kẻ tôi tớ chúa, có nói như vậy rằng: Tôi đã ngụ tại nhà La-ban đến ngày nay; có bò, lừa, chiên, tôi trai, tớ gái; vậy, xin sai đi nói cho chúa hay trước, hầu cho nhờ được ơn trước mặt chúa tôi. Các sứ giả trở về nói cùng Gia-cốp rằng: Chúng tôi đã đi đến Ê-sau, anh của chủ; nầy người đang đem bốn trăm người đến để rước chủ. Gia-cốp rất sợ hãi và sầu não, bèn chia các dân đi theo, cùng các bầy chiên, bò, lạc đà ra làm hai đội, mà rằng: Nếu Ê-sau đến hãm đánh một trong hai đội, thì đội còn lại sẽ thoát được. Đoạn, Gia-cốp cầu rằng: Hỡi Đức Chúa Trời của tổ phụ Áp-ra-ham tôi! Đức Chúa Trời của cha Y-sác tôi, tức là Đức Giê-hô-va! Ngài có phán dạy tôi rằng: Hãy trở về xứ người và nơi bà con người, rồi ta sẽ làm ơn cho người! Tôi lấy làm hèn mọn không đáng chịu các ân huệ và các điều thành thực mà Ngài đã làm cho kẻ tôi tớ Ngài; vì lúc trước khi qua sông Giô-đanh chỉ có cây gậy tôi, mà ngày nay tôi lại trở nên hai đội quân nầy. Vậy, cầu xin Đức Chúa Trời giải cứu tôi khỏi tay Ê-sau, anh tôi, vì e người đến đánh tôi và đánh luôn mẹ với con nữa. Vả, Ngài có nói rằng: Quả thật vậy, ta sẽ làm ơn cho người, và làm cho dòng dõi người đông như cát bãi biển, người ta sẽ không biết sao đếm được, vì đông đúc quá.

Mặc dù lúc này Gia-cốp đã có rất nhiều tội lỗi và có mười một người con trai, nhưng người vẫn không thể lấy những sự mình đã có đó mà thắng được anh mình, là Ê-sau, dù chỉ là một sự lo lắng trong tư tưởng của Gia-cốp mà thôi, nhưng Lời Chúa không chỉ nói về thuộc thể mà là nói về thuộc linh, đó là tự ở trong tâm linh của người tin Chúa đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, nhận biết rõ mối lo của mình, mà cầu xin Đức Thánh-Linh giải cứu mình khỏi sự hay chết của xác thịt mình, vì chính tâm linh của mỗi người nhận biết tình trạng hay chết của xác thịt mình, nhưng không phải người nào cũng biết phải nhờ cậy Đức Thánh-Linh để bắt phục xác thịt mình, nhưng làm cho tâm linh nên người mạnh sức, để làm trọn trách nhiệm mà Đức Chúa Trời đã định cho nó.

Đêm đó, tại rạch Gia-bốc (nguyên văn chép là *tại nơi Gia-cốp phải vượt qua* và nơi đó là Gia-bốc), Gia-cốp phải đối diện với bản ngã xác thịt mình và người đã trình bày hết thảy mọi sự lo lắng của mình lên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và cầu xin Ngài giải cứu.

Sau khi Gia-cốp đã làm được công việc này, *giống như lễ vượt qua vậy*, bấy giờ, mọi điều Gia-cốp cầu xin nơi Đức Giê-hô-va đã được Ngài nhậm và thay vì để Gia-cốp nhận được một lời hứa về sự giải cứu, thì Đức Giê-hô-va đã làm cho xương của hông của Gia-cốp bị trật khớp, khiến người không thể đi bình thường như người ta và càng không thể chạy được nữa và đó là một dấu hiệu khiến Gia-cốp phải chịu phục và phó hết thảy mọi sự sẽ xảy đến với mình, vào trong tay Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va biết Gia-cốp đã chịu phục và phó thác sự sống mình cho Ngài rồi, thì Ngài đổi tên cho Gia-cốp thành Y-sơ-ra-ên, nghĩa là đổi uy quyền, bốn tánh, sự tôn trọng cho người, không còn là *“kẻ nắm gót nữa”*, nhưng là *“kẻ sẽ cai trị như vua”*.

Mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên mà Đức Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài trong bài chúng ta đang học đây là nói về các ân tứ thuộc linh, tức là những quyền phép của Đức Thánh-Linh ban cho những người được chọn cho được hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ, mà sự **xét đoán** trong Lời Đức Chúa Jê-sus đã phán đây, là nói về việc các môn đồ của Ngài sẽ sử dụng các ân tứ đó để cùng với Ngài cai trị trong Nước Đức Chúa Trời, như Ngài đã phán với các môn đồ của Ngài, trước khi Ngài lên thập tự giá.

Lu-ca 22:28-30: *Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.*

Khải huyền 2:26-29: *Kẻ nào thắng, và giữ các việc của ta đến cuối cùng, ta sẽ ban cho quyền trị các nước: kẻ đó sẽ cai trị bằng một cây gậy sắt, và sẽ phá tan các nước như đồ gốm, khác nào chính ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha ta. Ta sẽ cho kẻ ấy ngồi sao mai. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!*

Đức Chúa Jê-sus không chỉ dừng lại về việc những người theo Ngài sẽ nhận được quyền đồng với Ngài cai trị trong Nước Thiên đàng, mà Ngài còn phán tiếp về điều kiện mà những người sẽ nhận được những sự ban cho mà Ngài vừa phán đó, tức là những sự mà họ phải từ bỏ, để có thể theo Chúa cách trọn vẹn.

Ma-thi-ơ 19:29: *Hễ ai vì danh ta mà bỏ anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì người ấy sẽ lãnh bội phần hơn, và được hưởng sự sống đời đời.*

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ²⁹And every^{G3956} one that hath forsaken^{G863} houses^{G3614}, or^{G2228} brethren^{G80}, or^{G2228} sisters^{G79}, or^{G2228} father^{G3962}, or^{G2228} mother^{G3384}, or^{G2228} wife^{G1135}, or^{G2228} children^{G5043}, or^{G2228} lands^{G68}, for my name's^{G3686} sake^{G1752}, shall receive^{G2983} an hundredfold^{G1542}, and shall inherit^{G2816} everlasting^{G166} life^{G2222}.

Có nghĩa là: *Còn bất cứ ai từ bỏ nhà cửa, hay là anh em, hay là chị em, hay là cha, mẹ, hay là vợ, hay là con cái, hay là ruộng đất vì cơ Danh của Ta, thì người ấy sẽ nhận được một trăm lần hơn và được hưởng sự sống đời đời.*

Chữ **từ bỏ** chép trong câu 29 này, đó là chữ ἀφίημι- **aphiemi**, số 863 ra từ chữ ἀπό- **apo**, số 575 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Để sang một bên, từ bỏ, bỏ rơi, để lại, xóa bỏ, chịu tổn thất, chấm dứt, quay ngược hướng;*

Đức Chúa Trời đã ban mạng lệnh và các điều răn cho loài người và Đức Chúa Trời dạy loài người phải yêu kẻ lân cận như mình, nhưng khi Chúa Jê-sus phán mạng lệnh này, ấy không phải là Ngài mâu thuẫn với chính

điều răn của Ngài, nhưng Ngài muốn hết thấy những người tin Ngài phải nhận biết một nguyên tắc không bao giờ thay đổi, đó là muôn vật đều hầu việc Chúa.

Điều răn cao nhất và lớn nhất mà hết thấy loài người phải tuân theo, đó là: **Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người.** (Phục truyền luật lệ ký 6:4-5)

Mác 12:29-30: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Đây là điều đầu nhất: Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe, Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, là Chúa có một. Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người.

Đức Chúa Trời có quyền sử dụng bất kỳ một tạo vật nào do tay Ngài làm ra, vì là Ngài Chúa, là Chủ.

Loài được Đức Chúa Trời tạo nên trên trái đất này theo ý muốn của Ngài và như vậy, đối với Đức Chúa Trời, loài người không có quyền chi về chính sự sống của mình, vì hết thấy muôn vật cũng như chính sự sống của muôn vật và của loài người cũng thuộc về Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời có quyền ban cho và Ngài có quyền lấy lại điều Ngài đã ban cho. Ngài có quyền tạo nên vật Ngài muốn và Ngài có quyền phá huỷ vật đó mà không có một tạo vật nào có quyền ngăn trở.

Đức Chúa Trời ví Ngài là thợ gốm và loài người do Ngài tạo nên như những chiếc bình trong tay Ngài vậy.

Ê-sai 45:7-13: Ấy chính ta là Đấng gây nên sự sáng và dựng nên sự tối tăm, làm ra sự bình an và dựng nên sự tai vạ; chính ta, là Đức Giê-hô-va, là mọi sự đó. Hỡi các tầng trời, hãy sa móc xuống từ trên cao, vòng khung hãy đổ sự công bình xuống! Đất hãy tự nẻ ra, đừng sanh sự cứu rỗi, sự công bình mọc lên cả một lần! Ta, là Đức Giê-hô-va, đã dựng nên sự đó. Khốn thay cho kẻ cãi lại với Đấng tạo nên mình! một bình trong các bình bằng đất! Đất sét há dễ nói cùng thợ gốm là người nhồi mình rằng: Người làm chi? hoặc việc người làm ra há nói rằng: Nó không có tay? Khốn thay cho kẻ nói cùng cha mình rằng: Cha sinh ra gì? và cùng đàn bà rằng: Người đẻ gì? Đức Giê-hô-va, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, tức là Đấng đã làm ra Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người hãy hỏi ta về những sự sẽ đến; hãy bảo ta về sự các con trai ta, và về việc làm bởi tay ta. Ấy chính ta đã làm ra đất, dựng nên loài người ở trên đất; chính ta, tức là tay ta, đã giương ra các tầng trời, và đã truyền bảo các cơ binh nó. Ấy chính ta đã đẩy người lên trong sự công bình, và sẽ ban bằng mọi đường lối người. Người sẽ lập lại thành ta, và thả kẻ bị dày của ta, không cần giá chuộc, cũng không cần phần thưởng, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.

Loài người sống trên đất này theo ý muốn và kế hoạch của Đức Chúa Trời và Ngài đã dùng hình ảnh cây nho và vườn nho để phán dạy loài người về một kỳ Ngài sẽ thu hoạch công việc của Ngài, nghĩa là Đức Chúa Trời sẽ thu hoạch những trái nho theo tiêu chuẩn của Ngài, rồi hết thấy những trái không đủ tiêu chuẩn sẽ bị ném bỏ và sẽ có một kỳ, muôn vật trên đất này sẽ không còn nữa, khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã hoàn thành kế hoạch của Ngài.

Ê-sai 5:1-16: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các người hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chăng? Cớ sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Này, ta sẽ bảo các người về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tĩa sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gộc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà nầy, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà nầy, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ ở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời nầy: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hạt giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm đừng tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài.

Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạ quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình.

Khi Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ, Ngài đã nhắc lại công việc của Đức Giê-hô-va về việc vườn nho của Ngài và Ngài phán đó là Lời Đức Chúa Trời, là nền tảng mà người ta phải tuân theo cho cuộc đời của mình.

Mác 12:1-11: Đức Chúa Jêsus khởi phán thí dụ cùng họ rằng: Một người kia trồng vườn nho, rào chung quanh, ở trong đào một cái hầm ép rượu, và dựng một cái tháp; đoạn cho mấy người làm nghề trồng nho thuê, mà lìa bốn xứ. Tới mùa, chủ vườn sai một đầy tớ đến cùng bọn trồng nho, đặt thâu lấy phần hoa lợi vườn nho nơi tay họ. Nhưng họ bắt đầy tớ mà đánh rồi đuổi về tay không. Người lại sai một đầy tớ khác đến; nhưng họ đánh đầu nó và chửi rửa nữa. Người còn sai đứa khác đến, thì họ giết đi; lại sai nhiều đứa khác nữa, đứa thì bị họ đánh, đứa thì bị họ giết. Chủ vườn còn đứa con trai một rất yêu dấu, bèn sai đi lần cuối cùng mà nói rằng: Chúng nó sẽ kính vì con ta! Nhưng bọn trồng nho đó bàn với nhau rằng: Thằng này là con kế tự; hê, ta hãy giết nó, thì phần gia tài nó sẽ về chúng ta. Họ bắt con trai ấy giết đi, ném ra ngoài vườn nho. Vậy thì chủ vườn nho sẽ làm thế nào? Người sẽ đến giết bọn trồng nho đó, rồi lấy vườn nho lại mà cho người khác. Các người há chưa đọc lời Kinh Thánh này: Hòn đá bị thợ xây nhà bỏ ra, đã trở nên đá góc nhà; Ấy là công việc của Chúa, và là việc rất lạ trước mắt chúng ta, hay sao?

Khi Đức Chúa Trời kêu gọi bất kỳ người nào để thi hành công việc của Ngài, ấy là Ngài sử dụng tạo vật của Ngài, chứ không phải là Ngài mượn của ai đó trên trái đất này và nếu người đó vâng lời theo Đức Chúa Trời mà lại có những người như cha, mẹ, anh chị em, hay là vợ, hoặc con cái của người đó không muốn cho người ấy đi theo mạng lệnh của Chúa, thì những người ngăn trở đó sẽ bị coi là chống nghịch Đức Chúa Trời và nếu người được gọi đó quyết định từ bỏ những người đó, để họ lại phía sau mình, để mình được tự do làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Người đó sẽ nhận được những sự ban cho của Đức Chúa Trời và được sự sống đời đời cho tâm linh mình, như Đức Chúa Jêsus đã phán. Còn nếu như người được Đức Chúa Trời kêu gọi đó mà quyến luyến gia đình mình, không muốn nghe theo Lời Đức Chúa Trời, thì người cũng sẽ chịu chung số phận với những người đã ngăn trở mình theo Chúa, mà mất sự sống đời đời.

Sự từ bỏ đây có hai tình huống, một là người được Đức Chúa Trời kêu gọi lập tức để những người thân của mình cùng tài sản, cơ nghiệp hay công việc của mình lại phía sau, không để những sự ấy vương vấn làm ảnh hưởng không tốt đến việc theo Chúa của mình. Nếu những người trong gia đình của người đó không ngăn cản người ấy theo Chúa, thì đó là một sự thuận lợi và tốt lành cho cả người được Chúa kêu gọi và cho gia đình của người đó nữa. Sự từ bỏ này không chỉ nói về việc chia tay, ra khỏi nhà, ra khỏi nơi chốn, mà còn nói đến việc từ bỏ về tư tưởng giữa người được Chúa kêu gọi với những người mà người ấy từ bỏ, nếu tư tưởng của những người thuộc về gia đình của người ấy không đồng ý theo Chúa, không đồng ý hầu việc Chúa.

2 Ti-mô-thê 2:1-6: Vậy, hỡi con, hãy cậy ân điển trong Đức Chúa Jêsus Christ mà làm cho mình mạnh mẽ. Những điều con đã nghe nơi ta ở trước mặt nhiều người chứng, hãy giao phó cho mấy người trung thành, cũng có tài dạy dỗ kẻ khác. Hãy cùng ta chịu khổ như một người lính giỏi của Đức Chúa Jêsus Christ. Khi một người đi ra trận, thì chẳng còn lấy việc đời lụy mình, làm vậy đặng đẹp lòng kẻ chiêu mộ mình. Cũng một lẽ đó, người đấu sức trong diễn trường chỉ đấu nhau theo lệ luật thì mới được mảo triều thiên. Người cày ruộng đã khó nhọc thì phải trước nhất được thâu hoa lợi.

Trường hợp thứ hai đó là, nếu những người thân của người được Chúa kêu gọi đó trở dậy, chống nghịch lại sự kêu gọi này, không muốn người nhà của mình theo Chúa, thì những người đó là kẻ chống nghịch lại Đức Chúa Trời và người được Chúa kêu gọi đó phải từ bỏ những người đã chống lại sự kêu gọi đó, dù có thể theo thế gian thì sự từ bỏ đó sẽ bị chê bai, nói xấu, xua đuổi, thậm chí có thể dẫn đến sự tổn thất, thiệt hại về tài sản, kinh tế, danh dự, thậm chí bị giết hại. Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự và Ngài sẽ cho phép những sự thử thách được xảy đến trên những người được Ngài chọn và trong giờ thử thách đó, Đức Chúa Trời sẽ giải cứu người thuộc về Ngài khỏi những người gian ác kia và Ngài sẽ ban phước cho những người nào trung thành với Ngài.

Đức Chúa Trời đã dùng tiên tri Mi-chê để cảnh báo cho hết thảy dân Y-sơ-ra-ên cũng như muôn dân trên

đất này về những sự sẽ xảy đến trên những người được Đức Chúa Trời chọn làm kẻ hầu việc Ngài.

Mi-chê 7:1-7: **Khốn nạn cho ta! vì ta như khi đã hái trái mùa hạ rồi, và như nho đã mót lại, không có một buồng nho để ăn, trái vả đầu mùa mà linh hồn ta vẫn ước ao cũng không có. Người tin kính đã mất đi khỏi đất; không còn có kẻ ngay thẳng trong loài người. Chúng nó thấy đều rình rập để làm đổ máu; ai nấy đều lấy lưới sẵn anh em mình. Tay chúng nó chăm làm sự dữ. Quan trưởng thì đòi của, quan xét thì tham hối lộ, còn người lớn thì nói sự ưa muốn dữ của lòng mình; vậy thì cùng nhau đan dệt. Người lành hơn hết trong chúng nó giống như chà chuôm, còn kẻ rất ngay thẳng lại xấu hơn hàng rào gai gổc. Ngày của kẻ canh giữ người, tức là ngày thăm phạt người, đã đến rồi, nay chúng nó sẽ bối rối. Chớ tin người lân cận của các người, và chớ để lòng tin cậy nơi bạn hữu mình; hãy giữ đường mở miệng ra cùng người đàn bà ngủ trong lòng người. Vì con trai sỷ nhục cha, con gái dấy lên nghịch cùng mẹ, dâu nghịch cùng bà gia, và kẻ thù nghịch của người tức là người nhà mình. Nhưng ta, ta sẽ nhìn xem Đức Giê-hô-va, chờ đợi Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi ta; Đức Chúa Trời ta sẽ nghe ta.**

Ma-thi-ơ 19:29: **Hễ ai vì danh ta mà bỏ anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì người ấy sẽ lãnh bội phần hơn, và được hưởng sự sống đời đời.**

Chữ Ta được chép trong câu 29 trên không chỉ nói về Đức Chúa Jêsus Christ mà còn nói đến Lời Đức Chúa Trời nữa, vì khi chúng ta nhìn vào Lời của Đức Chúa Trời thì ấy là chúng ta đang đối diện với Con một Đức Chúa Trời và Thánh-Linh của Đấng Christ cũng biết chúng ta đang nghĩ gì về Lời Đức Chúa Trời.

Từ khi Đức Chúa Jêsus Christ trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, thì Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ đã đến trên Hội-thánh của Ngài và ngự trong lòng của những người thuộc về Ngài. Đức Thánh-Linh tiếp tục kêu gọi những người được Ngài chọn làm tôi tớ Ngài và sự kêu gọi của Đức Thánh-Linh sẽ được làm qua nhiều cách, như qua chiêm bao, qua lời tiên tri, qua khả tượng hoặc trực tiếp qua sự làm chứng của các tôi tớ Ngài trên đất này. Khi người tin Chúa đọc, học hoặc suy gẫm Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh-Linh cũng kêu gọi người đó thông qua việc người đó đang suy gẫm Lời Đức Chúa Trời.

Khi người tin Chúa nhận biết mình được Chúa gọi, thì Đức Thánh-Linh sẽ nhìn xem thái độ và sự quyết định của người đó đối với sự kêu gọi của Ngài như thế nào. Khi những người thân của người được Chúa kêu gọi đó nhận biết điều này, thì họ sẽ có những sự phản ứng, như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Ma-thi-ơ 10:34-42: **Chớ tưởng rằng ta đến để đem sự bình an cho thế gian; ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm giáo. Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dâu với bà gia; và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình. Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo ta, thì cũng chẳng đáng cho ta. Ai gìn giữ sự sống mình, thì sẽ mất; còn ai vì cố ta mất sự sống mình, thì sẽ tìm lại được. Ai rước các người, tức là rước ta; ai rước ta, tức là rước Đấng đã sai ta. Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ ta, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.**

Ma-thi-ơ 12:30: **Ai không ở với ta, thì nghịch cùng ta; ai không thấu hiệp với ta, thì tan ra.**

Ma-thi-ơ 19:29: **Hễ ai vì danh ta mà bỏ anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì người ấy sẽ lãnh bội phần hơn, và được hưởng sự sống đời đời.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ²⁹And every ^{G3956}one that hath forsaken ^{G863}houses ^{G3614}, or ^{G2228}brethren ^{G80}, or ^{G2228}sisters ^{G79}, or ^{G2228}father ^{G3962}, or ^{G2228}mother ^{G3384}, or ^{G2228}wife ^{G1135}, or ^{G2228}children ^{G5043}, or ^{G2228}lands ^{G68}, for my name's ^{G3686}sake ^{G1752}, shall receive ^{G2983}an hundredfold ^{G1542}, and shall inherit ^{G2816}everlasting ^{G166}life ^{G2222}.

Có nghĩa là: *Còn bất cứ ai từ bỏ nhà cửa, hay là anh em, hay là chị em, hay là cha, mẹ, hay là vợ, hay là con cái, hay là ruộng đất vì cơ Danh của Ta, thì người ấy sẽ nhận được một trăm lần hơn và được hưởng sự sống đời đời.*

Sự thử thách sẽ xảy đến cho những người được Chúa kêu gọi mà người ấy đang sở hữu cho mình những sản

ngiệp, đất đai, nhà cửa, là những sự có giá trị được loài người trong thế gian này tìm kiếm cho mình. Những người được Chúa kêu gọi hoặc là những người tin Chúa mà có những người nhà mình làm những công việc nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời hoặc là chính người ấy đang sở hữu khối tài sản nhưng không đúng với luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, thì người ấy phải quyết định: hoặc là người ấy sẽ ở lại với những sự mà luật pháp công bình của Đức Chúa Trời đã cấm. Hoặc là người đó sẽ từ bỏ những sự thuộc về thế gian đó để mình được tự do đi theo sự kêu gọi của Chúa và sống theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, người ấy sẽ nhận được sự báo trả công bình của Đức Chúa Trời, đó là *người ấy sẽ nhận được một trăm lần hơn và được hưởng sự sống đời đời*.

Mác 10:29-30: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi chẳng một người nào vì ta và Tin Lành từ bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, mà chẳng lãnh được đang bây giờ, trong đời này, trăm lần hơn về những nhà cửa, anh em, chị em, mẹ con, đất ruộng, với sự bất bố, và sự sống đời đời trong đời sau.

Khi nói đến sự báo trả của Đức Chúa Trời cho những người vì cố Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà từ bỏ những sự mà xác thịt người ấy đã có, thì những sự như một trăm lần hơn về **những nhà cửa, anh em, chị em, mẹ con, đất ruộng**, là nói về những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời chứ không phải những sự thuộc về thuộc thể như người ta thường nghĩ.

Chúng ta hãy nhìn xem chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, mà nhận biết được những sự mà Đức Chúa Jêsus Christ đã nhận được, khi Ngài đã vì ý muốn của Đức Chúa Cha được nên, mà từ bỏ mình đi.

Phi-líp 2:5-11: Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Hê-bơ-rơ 2:10-18: Thật, Đấng mà muôn vật hưởng về Ngài và bởi Ngài, vì muốn đem nhiều con đến sự vinh hiển, thì đã khiến Đấng làm cội rễ sự cứu rỗi của những con ấy, nhờ sự đau đớn mà nên trọn lành, là phải lắm. Vì Đấng làm nên thánh và kẻ được nên thánh, đều bởi một Cha mà ra. Cho nên Ngài không thẹn mà gọi những kẻ đó là anh em, khi Ngài có phán: Tôi sẽ truyền danh Chúa cho anh em tôi; Và ngợi khen Chúa ở giữa hội. Ngài lại phán: Ta sẽ phó thác ta cho Chúa. Lại phán: Ta đây, ta với các con cái mà Đức Chúa Trời đã ban cho ta. Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt, nên chính Đức Chúa Jêsus cũng có phần vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ, lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời. Vì quả thật không phải Ngài đến vừa giúp các thiên sứ, bèn là vừa giúp dòng dõi của Áp-ra-ham. Nhân đó, Ngài phải chịu làm giống như anh em mình trong mọi sự, hầu cho đối với Đức Chúa Trời, trở nên thầy tế lễ thượng phẩm, hay thương xót và trung tín, dâng đền tội cho chúng dân. Vả, vì chính mình Ngài chịu khổ trong khi bị cám dỗ, nên có thể cứu những kẻ bị cám dỗ vậy.

Điều mà hết thảy những người đã bền lòng theo Đức Chúa Jêsus Christ trong mọi sự thử thách mà Ngài cho phép xảy đến trên cuộc đời mình, sẽ nhận được, đó là những sự mà thế gian không thể sở hữu được, không thể đụng tới được, vì là những sự thuộc về sự sống đời đời, là những sự mà Đức Chúa Jêsus Christ đã sửa soạn cho, như Ngài đã phán với các môn đồ của Ngài, trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha.

Giăng 14:1-4: Lòng các ngươi chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nữa. Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ở; bằng chẳng vậy, ta đã nói cho các ngươi rồi. Ta đi sắm sẵn cho các ngươi một chỗ. Khi ta đã đi, và đã sắm sẵn cho các ngươi một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các ngươi đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các ngươi cũng ở đó. Các ngươi biết ta đi đâu, và biết đường đi nữa.

Ma-thi-ơ 19:30: Song có nhiều kẻ ở đầu sẽ nên rốt, và nhiều kẻ ở rốt sẽ nên đầu.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ³⁰But many^{G4183} that are first^{G4413} shall be last^{G2078}; and the last^{G2078} shall be first^{G4413}.

Chữ **đầu- first**^{G4413} chép trong câu 30 này, đó là chữ **πρῶτος- protos**, số 4413 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Đầu tiên, trước hết về thời gian, nơi chốn, thứ bậc, ngôi vị, giai cấp, quyền thế, tầm quan trọng, tốt nhất, đẹp nhất, giỏi nhất;*

Chữ **rốt- last**^{G2078} được chép trong câu 30 này, đó là chữ **ἔσχατος- eschatos**, số 2078 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *cuối cùng của thời gian, nơi chốn, giới hạn cuối cùng, thấp nhất, nhỏ nhất, xa nhất;*

Đức Chúa Trời là Đấng công bình, sẽ ban thưởng cho những người xứng đáng với công việc họ đã làm theo mạng lệnh của Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ. Trong những người được kêu gọi theo ý muốn của Đức Chúa Trời đã định cho, thì không phải hết thảy những người đã được Chúa gọi đó sẽ nhận được ngôi vị mà Đức Chúa Trời đã muốn cho người đó được, nhưng mọi người phải luôn tỉnh thức về trách nhiệm của mình trước những sự mà Đức Chúa Trời đã giao phó cho.

Chúa Jêsus đã phán với các thầy tế lễ và các trưởng lão trong dân Giu-đa, khi họ đến chất vấn Ngài về quyền phép nào Ngài đã dùng để rao giảng Tin-Lành, có liên quan đến bài chúng ta đang học hôm nay.

Ma-thi-ơ 21:28-31: Các người nghĩ làm sao? Một người kia có hai đứa con trai; nói cùng đứa thứ nhất, mà rằng: Con ơi, bữa nay con hãy ra làm vườn nho. Đứa ấy thưa rằng: Vâng; rồi không đi. Đoạn, người cha đi đến đứa thứ hai, cũng bảo như vậy. Đứa này thưa rằng: Tôi không muốn đi. Nhưng sau ăn năn, rồi đi. Trong hai con trai đó, đứa nào làm theo ý muốn của cha? Họ đáp rằng: Đứa thứ hai. Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, những kẻ thâm thuế và phường đi điếm sẽ được vào nước Đức Chúa Trời trước các người.

Trong quá khứ, Ê-sau được sanh ra trước Gia-cốp và theo luật định thì Ê-sau sẽ được hưởng quyền con trưởng, tức là con kế tự cha mình, là Y-sác, nhưng người đã khinh để quyền con trưởng này, nên người đã dùng quyền đó để đổi lấy một món ăn từ tay của Gia-cốp, em mình.

Hê-bơ-rơ 12:15-29: Khá coi chừng kẻo có kẻ trật phần ân điển của Đức Chúa Trời, kẻo rẽ đàng chằm ra, có thể ngăn trở và làm ô uế phần nhiều trong anh em chẳng. Hãy coi chừng, cho trong anh em chớ có ai gian dâm, cũng đừng có ai khinh lờn như Ê-sau, chỉ vì một món ăn mà bán quyền con trưởng. Thật vậy, anh em biết rằng đến sau, người muốn cha mình chúc phước cho, thì lại bị bỏ; vì dầu người khóc lóc cầu xin, cũng chẳng đổi được ý cha mình đã định rồi. Anh em chẳng tới gần một hòn núi mà người ta có thể rờ đến được, cũng chẳng đến gần lửa hừng, hoặc tới tắm, hoặc âm ế, hoặc gió dữ, hoặc tiếng loa thổi vang, hoặc tiếng nói kinh khiếp đến nỗi ai nghe đều nài xin đừng nói với mình nữa; vì họ không chịu nổi lời phán nầy: Dầu loài thú vật tới gần núi nầy cũng sẽ bị ném đá. Lại cảnh trạng đó rất kinh khiếp, đến nỗi Môi-se nói rằng: Ta thật sợ sệt và run rẩy cả người. Nhưng anh em đã tới gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa Trời hằng sống, tức là Giê-ru-sa-lem trên trời, gần muôn vàn thiên sứ nhóm lại, gần Hội thánh của những con trưởng được ghi tên trong các tầng trời, gần Đức Chúa Trời, là quan án của mọi người, gần các linh hồn người nghĩa được vẹn lành, gần Đức Chúa Jêsus, là Đấng trung bảo của giao ước mới, và gần huyết rưới ra, huyết đó nói tốt hơn huyết của A-bên vậy. Anh em hãy giữ, chớ từ chối Đấng phán cùng mình; vì nếu những kẻ kia cự Đấng truyền lời báo cáo ở dưới đất, còn không tránh khỏi thay, huống chi chúng ta, nếu cự Đấng truyền lời báo cáo từ trên trời, thì càng không tránh khỏi được. Tiếng Đấng ấy bây giờ rung động cả đất, hiện nay phán hứa rằng: Còn một lần nữa, ta sẽ chẳng những rung động đất mà thôi, nhưng cũng rung động trời nữa. Vả, trong những chữ: Còn một lần nữa, tỏ ra rằng các vật hay bị rung động, vì là những vật đã chịu dựng nên, sẽ bị cất đi, hầu cho những vật không hề rung động được còn lại. Như vậy, vì chúng ta có phần trong một nước không hay rung động, nên hãy cảm ơn, hầu cho lấy lòng kính sợ hầu việc Đức Chúa Trời một cách đẹp lòng Ngài; vì Đức Chúa Trời chúng ta là đám lửa hay thiêu đốt.

Ma-thi-ơ 19:28-30: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, đến kỳ muôn vật đổi mới, là khi Con người sẽ ngự trên ngôi vinh hiển của Ngài, thì các người là kẻ đã theo ta, cũng sẽ ngồi trên mười hai ngôi, mà xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên. Hễ ai vì danh ta mà bỏ anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì người ấy sẽ lãnh bội phần hơn, và được hưởng sự sống đời đời. Song có nhiều kẻ ở đầu sẽ nên rốt, và nhiều kẻ ở rốt sẽ nên đầu.

Hết thảy chúng ta đang ở trong thời kỳ mà Đức Chúa Jêsus đã phán là thời kỳ đổi mới của Ngài và chúng

ta đang ở vào thời kỳ cuối cùng, trước khi Đức Chúa Jêsus Christ trở lại để đón Hội-thánh của Ngài về thiên đàng. Thời gian kể từ nay cho đến ngày Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được đón về thiên đàng là không còn bao nhiêu và điều đó cũng có nghĩa thời gian để người tin Chúa dâng của tế lễ thánh cho Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng cứu chuộc mình cũng không còn bao nhiêu nữa, vậy nên mọi người tin Chúa hãy tỉnh thức về chính mình trước những sự ban cho của Đức Chúa Jêsus Christ, vì những sự ban cho đó không phải để chúng ta trang sức cho linh hồn mình nhưng là để nhờ các sự ban cho đó mà chúng ta được gây dựng, được nên thánh và để hầu việc Đức Chúa Trời.

Người tin Chúa không được thoả hiệp với những sự mình đã được, nhưng hãy nhờ sức toàn năng của Đức Thánh-Linh mà giữ vững đức tin trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà đánh trận cách tốt lành, đừng trở lui đi như dân Y-sơ-ra-ên đã làm, sau khi họ đã vào nhận lãnh xứ đơm sữa và mật mà Đức Giê-hô-va đã ban cho, để rồi vì tội lỗi đó mà họ bị Chúa sửa phạt.

Thi-Thiên 80:8-19: Từ Ê-díp-tô Chúa đã dời sang một cây nho; Chúa đuổi các dân ra, rồi trồng cây ấy; Cũng xở đất cho nó, nó bèn đâm rễ và bò đầy đất. Các núi bị bóng nó che phủ, và các nhánh nó giống như cây hương nam của Đức Chúa Trời. Các nhánh nó gie ra đến biển, và chồi nó lan đến sông. Vì cớ sao Chúa phá hàng rào nó, để cho các kẻ đi qua lấy lật nó? Heo rừng cắn phá nó, và các thú đồng ăn nó. Đức Chúa Trời vạn quân ôi! xin hãy trở lại, từ trên trời hãy ngó xuống, đoái xem và thăm viếng cây nho này, là tược nho mà tay hữu Chúa đã trồng, và là chồi mà Chúa đã chọn cho mình. Cây nho ấy bị lửa cháy, bị chặt: Vì cớ sự quả trách của mặt Chúa, chúng nó phải hư mất. Nguyên tay Chúa phù hộ người của tay hữu Chúa, tức là con người mà Chúa đã chọn cho mình: Rồi chúng tôi sẽ không lìa khỏi Chúa nữa. Xin hãy làm cho chúng tôi được sống lại, thì chúng tôi sẽ cầu khẩn danh Chúa. Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, xin hãy đem chúng tôi lại, làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu.

Chúng ta hãy dâng sự cảm tạ lên Đức Chúa Trời về những sự ban cho của Ngài cùng các Lễ thật mà Ngài đã bày tỏ cho, để tâm linh của chúng ta có sức lực mà giữ vững đức tin và bền lòng theo Chúa cho đến khi chúng ta được đón về với Ngài trên thiên đàng,

Khải huyền 3:7-13: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Phi-la-đen-phi rằng: Đây là lời phán của Đấng thánh, chân thật, là Đấng có chìa khóa của Đa-vít, mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được: Ta biết công việc ngươi; này, ta đã mở trước mặt ngươi một cái cửa không ai đóng được; vì ngươi có ít năng lực, mà đã giữ đạo ta, và chẳng chối danh ta. Này, ta ban cho ngươi mấy kẻ trong những kẻ thuộc về hội quỷ Sa-tan, chúng nó xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, nhưng chúng nó nói dối; này, ta sẽ khiến chúng nó đến sắp mình xuống dưới chân ngươi, và sẽ cho chúng nó biết rằng ta đã yêu ngươi. Vì ngươi đã giữ lời nhện nhục ta, ta cũng sẽ giữ ngươi khỏi giờ thử thách, là giờ sẽ đến trong khắp thế gian, đặng thử những người ở trên đất. Ta đến mau kíp; hãy giữ lấy điều ngươi có, hầu cho không ai cất lấy mào triều thiên của ngươi. Kẻ nào thắng, ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; ta lại sẽ lấy danh Đức Chúa Trời ta, danh của thành Đức Chúa Trời ta, là Giê-ru-sa-lem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời ta mà xuống, cùng danh mới ta, mà viết trên người. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

VĂN-CHÂU